

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/171/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714201018
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5714201018.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvety Dzugasovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobcov: 1/ T. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. J. XXXXX/XC, XXX XX T., 2/ T. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. J. XXXXX/XC, XXX XX T., žalobcovia obaja zastúpení JUDr. Denisou Precákovou, advokátkou, so sídlom B. U. XX, XXX XX X. X., proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, so sídlom Chlumeckého 2, 820 12 Bratislava, o náhradu škody vo výške 22.558,38 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 15C/18/2014-385 zo dňa 31.10.2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 15C/18/2014-385 zo dňa 31. 10. 2016 vo výroku I., ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti, (t.j. o zaplatenie sumy 21.049,84 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 6.285,10 Eur od 11.12.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 14.665,24 Eur od 11.12.2013 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 99,50 Eur od 11.12.2013 do zaplatenia), zamietol, p o t v r d z u j e .

M e n í rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 15C/18/2014-385 zo dňa 31. 10. 2016 vo výroku II. o trovách konania tak, že žalovaný n e m á nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

Žalovaný n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu vo zvyšnej časti (špecifikovanej vo výrokovej časti rozhodnutia odvolacieho súdu) zamietol (výrok I.). Zároveň vyslovil, že žalovaný má právo na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcom v rade 1/ a 2/ v celom rozsahu (výrok II.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobcovia v rade 1/ a 2/ sa žalobou doručenu súdu dňa 31.01.2014 domáhali voči žalovanému náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci a to v dôsledku vydania nezákonného rozhodnutia Správy katastra Martin č. V 5156/2008 zo dňa 19.01.2009, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy zo dňa 22.10.2008 uzatvorenej medzi predávajúcou N. X. v zastúpení spoločnosťou E-TRADE Slovakia, s.r.o., ktorá bola na základe generálnej plnej moci zastúpená Z. B. a kupujúcimi (žalobcami v rade 1/ a 2/), predmetom ktorej bola nehnuteľnosť nachádzajúca sa v obci a katastrálnom území O., CKN parc. č. 248/45 - záhrady o výmere 971 m² za kúpnu cenu 631.150,00 Sk (20.950,34 Eur). Okrem toho si uplatnili voči žalovanému aj škodu spočívajúcu v nákladoch žalobcov vynaložených v konaní o určenie vlastníckeho práva vedenom na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 9C/239/2010, a to súdny poplatok za podanie odvolania a trov právneho zastúpenia, ktoré žalobcovia zaplatili svojej právnej zástupkyňi v tomto konaní v celkovej výške 1.409,04 Eur. Podaním, doručeným súdu 05.06.2014 v spojení s opravou

tohto podania (č.l. 223), žalobcovia v rade 1/ a 2/ zobrali žalobu v časti uplatnených úrokov z omeškania späť a žiadali zaplatiť skutočnú škodu vo výške 22.558,38 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 6.285,10 Eur od 05.07.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 14.665,24 Eur od 05.07.2013 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 99,50 Eur od 05.07.2013 do zaplatenia. Okresný súd konanie v predmetnej časti zastavil uznesením č. k. 15C/18/2014-227 zo dňa 09.09.2014.

3. Okresný súd už raz v predmetnej veci rozhodol rozsudkom č.k. 15C/18/2014-273 zo dňa 11.02.2015, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom v rade 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne náhradu skutočnej škody vo výške 21.049,84 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 6.285,10 od 11.02.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 14.665,24 Eur od 11.12.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 99,50 Eur od 11.12.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (veta I. výroku). Vo zvyšku uplatnenej škody a úrokov z omeškania žalobu zamietol (veta II. výroku rozsudku). Súčasne vyslovil, že o trovách konania bude rozhodnuté uznesením do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (veta III. výroku). Proti uvedenému rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný, na základe ktorého Krajský súd v Žiline uznesením sp.zn. 6Co/30/2016 zo dňa 29.06.2016 napadnutý rozsudok okresného súdu v I. a III. výroku zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že výrok II. rozsudku okresného súdu zostal nedotknutý. Odvolací súd dospel k záveru, že v súdnej veci absentuje príčinná súvislosť medzi rozhodnutím správneho orgánu o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a škodou, ako jedného z kumulatívnych predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za vzniknutú škodu, čo vylučuje zodpovednosť žalovaného za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej veci a o zmene niektorých zákonov. Už z tohto dôvodu nemôže byť žaloba žalobcov úspešná. Zároveň v odôvodnení krajský súd uviedol, že aj u objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci je nevyhnutnou podmienkou vznik škody na strane poškodeného, o takýto prípad nejde tam, kde v súvislosti s výkonom verejnej moci síce došlo k odčerpaniu finančných prostriedkov poškodeného, avšak poškodenému súčasne ako veriteľovi vzniklo právo voči jeho dlžníkovi, ktoré môže úspešne uplatniť, resp. uspokojiť. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobcovia v rade 1/ a 2/ neuplatnili právo na vydanie bezdôvodného obohatenia proti tomu, komu z bezdôvodného obohatenia vznikol prospech, t.j. spoločnosti E-TRADE Slovakia, s.r.o., hoci tak mohli urobiť. Zmluva, ktorá svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči záujmom spoločnosti, je totiž od začiatku absolútne neplatná, nie je rozhodujúce, či zmluvné strany o dôvode jej neplatnosti vedeli. Ak právny dôvod plnenia podľa hmotného práva tu bol, tak potom trvá naďalej bez ohľadu, či právoplatný a vykonateľný rozsudok, (ktorý toto právo iba deklaroval, t.j. rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 9C/239/2010-251 zo dňa 08.03.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/221/2012 zo dňa 18.10.2012 i následne vydanými uzneseniami týkajúcimi sa trov konania) bol, či nebol vydaný. Žalobcom v rade 1/ a 2/ nič nebránilo podať voči spoločnosti E-TRADE Slovakia, s.r.o. žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške zodpovedajúcej zaplatenej kúpnej cene v sume 631.150,- Sk (20.950,34 Eur). Mali totiž vedomosť o tom, kto sa na ich úkor bezdôvodne obohatil a bola im tiež známa výška bezdôvodného obohatenia. Žalobcovia v rade 1/ a 2/ tak neučinili, hoci sám žalobca v rade 1/ vo svojej výpovedi na pojednávaní konanom dňa 14.5.2014 povedal, že na základe rozhodnutia o vklade vlastníckeho práva k sporných nehnuteľnostiach sa stal spoločne so žalobkyňou v rade 2/ vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. Žalobca v rade 1/ tiež uviedol, že v roku 2009 ho kontaktoval pán X., ktorý ho aj sám vyhľadal a ktorý mal aj informáciu, že pravdepodobne došlo k podvodu, že spoločnosť E-TRADE Slovakia, s.r.o. ich pravdepodobne pripravila o pozemky falšovaním listín. Bola to doba šiestich mesiacov, keď pán X. zistil skutočnosť, že pozemky im patriace boli predané bez ich vedomia a neboli im vyplatené za ich predaj žiadne finančné prostriedky. Keďže žalobcovia boli informovaní, že malo dôjsť k nejakému údajnému podvodu, tak sa skontaktovali s ostatnými vlastníkmi týchto pozemkov a žalobca 1/ dal prvý podnet na políciu, na základe ktorého bolo začaté voči Q. Q., rod. P. trestné stíhanie. Napriek tomu, že už v tom čase mali žalobcovia vedomosť o neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy, nepodnikli žiadne právne kroky vo vzťahu k spoločnosti E-TRADE Slovakia, s.r.o., pričom konkurz na uvedenú spoločnosť bol vyhlásený súdom až dňa 27.07.2010. Ani v rámci konkurzného konania si žalobcovia v lehote 45 dní od vyhlásenia konkurzu na uvedenú obchodnú spoločnosť nepodali prihlášku, ktorou by uplatnili svoju pohľadávku z bezdôvodného obohatenia proti úpadcovi. Odvolací súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej práva patria bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. Žalobcovia zostali vo vzťahu k spoločnosti E-TRADE Slovakia, s.r.o.

absolútne nečinní (s výnimkou podania podnetu za začatie trestného stíhania na ich štatutárnych zástupcov a zamestnancov) a neuplatnili si včas voči tejto obchodnej spoločnosti svoje nároky z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Aktuálne tvrdia, že svoju pohľadávku už nemôžu ako priamy nárok uspokojiť, a preto im vznikla majetková ujma (škoda) spočívajúca v strate majetku, ktorú si uplatňujú voči žalovanému v tomto súdnom konaní. Bez významu nemôže byť ani fakt, že napriek skutočnosti, že žalobcovia vedeli o neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy v mesiaci apríl 2009, kedy sa žalobca v rade 1/ dozvedel, že ide o pravdepodobne o podvod, v následnom konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 9C/239/2010, v ktorom žalobkyňa N. X., označená ako predávajúca v predmetnej kúpnej zmluve zo dňa 22.10.2008 sa domáhala voči žalovaným 1/ a 2/ určenia neplatnosti tejto kúpnej zmluvy, žalovaní v predmetnom konaní nárok žalobkyne popierali a žiadali žalobu zamietnuť. Svoj postoj teda nekorigovali s tým, čo im bolo od mesiaca apríl 2009 zrejmé, t.j., že uzavreli absolútne neplatný právny úkon (kúpnu zmluvu) prostredníctvom spoločnosti E-TRADE Slovakia, s.r.o. Ak v danej veci nebol daný právny dôvod na nadobudnutie vlastníckeho práva, nemôže mať vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti vykonaný na jeho základe sám o sebe akékoľvek právne účinky pre právne pomery účastníkov zmluvy. Tvrdenia žalobcov, že na základe predmetnej kúpnej zmluvy nadobudli vlastnícke právo k predmetnému pozemku, v dôsledku čoho boli jeho vlastníckmi, sú preto bezpredmetné. Rovnako nemožno prehliadnuť skutočnosť, že žalobcovia potvrdili, že pri podpise kúpnej zmluvy im boli predložené plnomocenstvá, na základe ktorých v mene predávajúcej konala spoločnosť E-TRADE Slovakia, s.r.o. Uvedená obchodná spoločnosť je zapísaná do obchodného registra, ktorý je v zmysle ust. § 27 Obchodného zákonníka verejný zoznam zákonom ustanovených údajov, ktorého súčasťou je zbierka zákonom ustanovených listín a táto je verejne prístupná na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR. Pri bežnej opatrnosti si teda žalobcovia už pri podpise zmluvy mohli overiť všetky potrebné údaje vedené v obchodnom registri o spoločnosti E-TRADE Slovakia, s.r.o. Odvolací súd preto konštatoval, že záver súdu prvej inštancie o tom, že postupom správy katastra vznikol majetkový úbytok na strane žalobcov spočívajúci vo faktickej nevykonalosti pohľadávky, pretože ak by Správa katastra Martin konala v súlade s objektívnym právom, k takémuto úbytku by nedošlo, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, ani v platnej právnej úprave. Rovnako za nesprávny označil odvolací súd i záver okresného súdu, že žalobcovia v čase vyhlásenia konkurzu na spoločnosť E-TRADE Slovakia, s.r.o., t.j. ku dňu 27.07.2010 nemali vedomosť o nezákonnosti rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva vydaného Správou katastra Martin zo dňa 19.01.2009, a preto nemohli pohľadávku titulom vydania bezdôvodného obohatenia prihlásiť prihláškou proti podstate úpadcu E-TRADE Slovakia, s.r.o. v konkurze, nakoľko táto pohľadávka v tom čase reálne neexistovala a správca konkurznej podstaty by prihlásenú pohľadávku zo zákona poprel. Aj keď pravdou, že sporná kúpna zmluva bola vyhlásená za neplatnú až rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 9C/239/2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.10.2012, súd prvej inštancie však opomenul fakt, že rozsudok súdu o určení neplatnosti kúpnej zmluvy je len deklaratórny, keďže absolútna neplatnosť tohto právneho úkonu pôsobila ex lege od začiatku. V konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia si súd otázku platnosti/neplatnosti kúpnej zmluvy mohol vyriešiť ako predbežnú otázku. Okrem toho žalobca vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 14.5.2014 sám uviedol, že už dávno predtým asi šesť mesiacov po uzavretí zmluvy od pána X. disponoval informáciou o neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy, čo ho následne, ak prvého z viacerých poškodených viedlo aj k podaniu trestného oznámenia na políciu. Nepochybne o tom vedela i žalobkyňa v rade 2/, ktorá bola jeho družkou a neskôr manželkou.

4. Po rozhodnutí odvolacieho súdu, súd prvej inštancie vytýčil vo veci pojednávanie na deň 31.10.2016, ktorého sa zúčastnili obidve strany sporu. Žalobcovia predložili súdu rozhodnutie Katastrálneho odboru Martin, ktorým rozhodol o zamietnutí povolenia vkladu vlastníckeho práva v prospech žalobcov v rade 1/ a 2/ na základe predmetnej kúpnej zmluvy zo dňa 22.10.2008. Uviedli, že sa v celom rozsahu nestotožňujú s právnymi závermi, uvedenými v uznesení Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/30/2016 zo dňa 29.06.2016. Podľa ich názoru sa jedná o výklad striktno formalistický, ktorý nezohľadňuje celkovú objektívnu stránku veci a skutkové okolnosti deja. Čo sa týka samotných obligačných a vecno-právnych účinkov zmluvy, k tomu žalobcovia uviedli, že pri zmluvnom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je právnym dôvodom nadobudnutia vlastníctva zmluva a právnym spôsobom nadobudnutia vlastníctva vklad vlastníckeho práva na základe tejto zmluvy do katastra nehnuteľností. Obligačné, ako aj vecno-právne účinky sú sledované už pri uzatváraní samotnej zmluvy, a teda nemožno ich od seba oddeľovať. Obligačné účinky predstavujú predpoklad pre nastúpenie účinkov vecno-právnych. Obligačné účinky zmluvy spočívajú vo vzniku záväzkového právneho vzťahu medzi prevodcom a nadobúdateľom, ktorého obsahom je záväzok prevodcu previesť nadobúdateľovi prevádzanú nehnuteľnosť do jeho vlastníctva, pričom tomuto záväzku

zodpovedá záväzok nadobúdateľa danú nehnuteľnosť do svojho vlastníctva aj prevziať. Pri odplatných prevodoch nastupuje záväzok zaplatiť dojednanú kúpnu cenu, resp. zložiť alebo previesť inú cenu, prípadne hodnotu a záväzok prevodcu túto prijať. Obligačné účinky týkajúce sa prevodu vlastníctva k nehnuteľnosti však trvajú len do doby, než sú nahradené účinkami vecno-právnymi. Pokiaľ ide aj o deklaratórne účinky rozhodnutia súdu o neplatnosti kúpnej zmluvy žalobcovia uviedli, že takéto rozhodnutie je v tomto prípade potrebné, najmä pre aplikovanie ústavného princípu právnej istoty, kedy samotné strany nemôžu bez všetkého vyhlásiť zmluvu za neplatnú a požadovať na tomto podklade aj zmenu zápisu v katastri nehnuteľností. Len priamym konštatovaním súdu o neplatnosti kúpnej zmluvy nadobúdajú strany sporu právnu istotu v tom, či právny úkon je alebo nie je neplatný. Žalobcovia však nemali priamu vedomosť o neplatnosti kúpnej zmluvy a nemali ani vedomosť o dôvode, ktorý by ju mal spôsobiť. Zdôraznili, že dôvod neplatnosti, (ktorým bola sfalšovaná plná moc), sa preukázal až na základe expertízneho dokazovania v rámci trestného konania, ktoré bolo iniciované práve zo strany žalobcu v rade 1/. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti žalobcovia zotrvali na názore, že v prejedávanom prípade existuje príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a vzniknutou škodou; pričom ide jednu zo základných a hlavných podstát, ktoré spôsobili škodu, a ktorá spočíva v nevymáhateľnosti pohľadávky, ktorú si už žalobcovia nemôžu uplatniť voči pôvodnej obchodnej spoločnosti. Plnenie (kúpnu cenu) žalobcovia poskytli spoločnosti E-TRADE Slovakia, s.r.o., ktorá ho mala odovzdať priamo predávajúcemu, čo sa však nestalo. Práve preto p. Q. podala na súd žalobu o určenie neplatnosti zmluvy. Žalobcovia si nemohli skôr uplatniť voči spoločnosti E-TRADE Slovakia, s.r.o. pohľadávku z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko v zmysle konštantnej judikatúry samotná premlčacia doba pre uplatnenie práv z titulu bezdôvodného obohatenia začína plynúť až vtedy, keď reálne je zrejmé, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, z čoho vyplýva názor, že k tomuto bezdôvodnému obohateniu došlo až vydaním tohto deklaratórneho rozhodnutia Okresného súdu Martin sp. zn. 9C/239/2010. Podľa názoru odvolateľov túto ich pohľadávku nebolo možné prihlásiť v konkurznom konaní voči spoločnosti E-TRADE Slovakia, s.r.o. ani ako podmienenú, ani ako samotnú pohľadávku proti podstate, pretože v tom čase bola zákonom stanovená 45-dňová lehota na jej prihlásenie veriteľmi. Ak by bola prihláška podaná žalobcami po tejto lehote, tak správca na ňu zo zákona neprihliada. Zároveň žalobcovia uviedli, že krajský súd vo svojom sa vo svojom uznesení nevyrovnal s trovami, ktoré im vznikli v súvislosti s určením neplatnosti kúpnej zmluvy v konaní Okresného súdu Martin sp. zn. 9C/239/2010 a vo vzťahu k tejto časti nároku sa domnievajú, že príčinná súvislosť je daná.

5. Vo vzťahu k trovám žalobcovia žiadali, aby súd prihliadol na okolnosti prejedávaného prípadu ako na okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré podľa ich názoru zakladajú dôvod pre nepriznanie trov konania žalovanému. Majetková sféra žalobcov by totiž bola zasiahnutá oveľa viac ako samotná sféra žalovaného, ktorý by nepriznaním trov v tomto prípade neutrpel žiadnu ekonomickú stratu.

6. Žalovaný sa v plnom rozsahu stotožnil s dôvodmi a právnym posúdením v uznesení krajského súdu s tým, že zotrval na všetkých písomných vyjadreniach a prednesoch na nariadených pojednávaní. Žiadal žalobu aj vo zvyšku zamietnuť s tým, že trovy konania si voči žalobcom neuplatnil.

7. Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania v rámci prostriedkov procesnej obrany a procesného útoku neboli stranami sporu v konaní vznesené.

8. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že nároky na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. sú svojou povahou občiansko-právne nároky s tým, že nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je potrebné vždy predbežne prerokovať s ústredným orgánom v súlade s ust. § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Zodpovednosť spôsobená nezákonným rozhodnutím podľa § 1 až 17 zákona č. 514/2003 Z. z. je objektívnou zodpovednosťou štátu bez ohľadu na vinu, ktorej sa nie je možné zbaviť, ktorá je však založená na súčasnom splnení troch podmienok: nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci, resp. orgánu štátu, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, resp. orgánu štátu a škodou. Prvou podmienkou je teda existencia rozhodnutia, ktorým v konkrétnej veci štátny orgán aplikoval všeobecné pravidlá právnej normy na nim prejedávaný prípad a rozhodoval opravách a povinnostiach individuálnych subjektov. Podľa citovaného § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nevyhnutnou podmienkou zodpovednosti štátu je, aby právoplatné alebo bez ohľadu na právoplatnosť a vykonateľné rozhodnutie bolo ako nezákonné zrušené alebo zmenené. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikla následkom nezákonného rozhodnutia, t.j. vtedy, ak nezákonné rozhodnutie a škoda sú vo vzájomnom pomere príčiny a následku, a ak je preukázané, že ak by nebolo nezákonného rozhodnutia, ku škode by nebolo bývalo došlo. Z uvedeného je potom možno vyvodiť, že právoplatnosťou rozhodnutia, ktorým bolo nezákonné rozhodnutie zrušené, vzniklo poškodenému právo na náhradu škody, ktorá mu bola týmto rozhodnutím spôsobená, t.j. vzniklo mu právo na plnenie. Žalobcovia sa v priebehu konania

domáhali náhrady škody v dôsledku nezákonného rozhodnutia, za ktoré označili rozhodnutie v tom čase Katastrálneho úradu, Správy katastra Martin o povolení vkladu vlastníckeho práva v prospech žalobcov vydané pod sp. zn. V 5156/2008 dňa 19.01.2009, právoplatné dňa 19.01.2009. Okresný súd mal tiež za to, že aktívna a pasívna legitímácia v konaní bola daná, bola naplnená aj zákonná podmienka upravená v § 15 zákona č. 514/2013 Z. z. predbežného prerokovania nároku na príslušnom orgáne - Úrade geodézie kartografie a katastra SR, a to listom zo dňa 02.07.2013, ktorý v rámci predbežného prerokovania nároku zamietol návrh žalobcov na náhradu škody, a to podaním zo dňa 11.12.2013. Čo sa týka splnenia prvej podmienky, a to existencie nezákonného rozhodnutia štátneho orgánu, prvoinštančný súd poukázal na to, že napadnuté rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností sp. zn. V 5156/2008 zo dňa 19.01.2009 bolo právoplatné dňa 19.01.2009, nakoľko nebol proti nemu prípustný riadny opravný prostriedok. Boli proti nemu prípustné len mimoriadne opravné prostriedky, a to podanie správnej žaloby v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu alebo podanie protestu prokurátora, čo sa v danom prípade stalo. Z protestu prokurátora (č. 1. 135) jednoznačne vyplýva, že tento bol podaný proti rozhodnutiu Správy katastra Martin zn. V 5156/2008 zo dňa 19.01.2009, a to z dôvodu, že predmetné rozhodnutie, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalobcov v rade 1/ a 2/, bolo v rozpore s viacerými ustanoveniami Katastrálneho zákona, ako aj Správneho poriadku. V predmetnom proteste bolo jednoznačne konštatované, že rozhodnutie správy katastra, ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, je v rozpore so zákonom. Sú v ňom jasne uvedené dôvody, prečo prokurátor považuje predmetné rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, rozporné so zákonom. Na základe toho prokurátor navrhol napadnuté rozhodnutie Správy katastra v Martine č. V 5156/2008 zo dňa 19.01.2009 zrušiť a vo veci vydať nové rozhodnutie, ktoré bude v súlade so zákonom. Správa katastra Martin rozhodnutím zn. V 5156/2008 zo dňa 09.11.2011 v konaní o proteste prokurátora podľa § 69 Správneho poriadku vyhovel jeho protestu a zrušila rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností sp. zn. V 5156/2008 zo dňa 19.01.2009 a konštatovala, že kúpna zmluva, ako aj príslušné splnomocnenia vykazovali určité nedostatky a z tohto dôvodu mala Správa katastra Martin konanie o návrhu na vklad prerušiť a vyzvať účastníkov konania na doplnenie písomností potrebných na rozhodnutie. Po preskúmaní podaného protestu prokurátora správa katastra zvažila dôvody uvedené v odôvodnení doručeného protestu a predmetnému protestu vyhovel v plnom rozsahu. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.12.2011. Na základe tohto rozhodnutia bola predávajúca N. X. opätovne zapísaná do katastra nehnuteľností na LV č. XXX ako vlastníčka pozemku. Následne Správa katastra Martin vydala rozhodnutie zn. V 5156/2008 dňa 16.01.2012, ktorým prerušila vkladové konanie a vyzvala účastníkov na odstránenie nedostatkov návrhu na vklad a jeho príloh. Na základe návrhov N. X., žalobcov na prerušenie vkladového konania, Správa katastra Martin vydala ďalšie rozhodnutie zn. V 5156/2008 dňa 06.03.2012 a prerušila vkladové konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Martin sp. zn. 9C/239/2010. Konanie sp. zn. 9C/239/2010 už bolo právoplatne skončené dňa 23.10.2012, no na liste vlastníctva je naďalej vyznačená plomba v súvislosti s rozhodnutím o prerušení vkladového konania. V čase, keď bolo žalobcom doručené rozhodnutie o povolení vkladu, títo nemali dôvod podávať správnu žalobu vzhľadom na to, že došlo k naplneniu kúpnej zmluvy a vlastnícke právo bolo zapísané v ich prospech. Žalobcovia sa aj po podaní žaloby na Okresný súd Martin dňa 07.10.2010 v konaní sp. zn. 9C/239/2010, ktorou sa domáhala predávajúca N. X. určenia neplatnosti kúpnej zmluvy, stále domnievali, že kúpna zmluva, na podklade ktorej bol vykonaný zápis do katastra nehnuteľností, je platná a rozhodnutie správy katastra je zákonné. Až po vykonaní expertízneho konania vykonaného v konaní sp. zn. 9C/239/2010, bol vyhotovený znalecký posudok, z ktorého vyplýva, že plné moci, ktoré boli priložené ku kúpnej zmluve, sú falšované. Okresný súd Martin preto rozsudkom č. k. 9C 239/2010-251 zo dňa 08.03.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/221/2012 určil neplatnosť tejto kúpnej zmluvy. Aj z tohto dôvodu je rozhodnutie správy katastra nezákonné. Nie je možné od žalobcov spravodlivo požadovať, aby podávali podnet na podanie protestu prokurátora proti rozhodnutiu, ktorým bolo v ich prospech povolené vlastnícke právo k nehnuteľnosti, za ktorú zaplatili kúpnu cenu, a ktorú aj určitú dobu užívali ako vlastnú. Podnet na podanie protestu prokurátora v tomto prípade nepodávali žalobcovia, ale podnet naň inicioval zákonný sudca v priebehu prvoinštančného konania o určenie platnosti kúpnej zmluvy. Tým bola podľa názoru súdu naplnená podmienka formálneho zrušenia nezákonného rozhodnutia. Na základe uvedeného súd prvej inštancie konštatoval, že napadnuté rozhodnutie sp. zn. V 5156/2008 zo dňa 19.01.2009 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, ako aj postup, ktorý mu predchádzal, odporoval zákonu a normám v ňom ustanoveným, toto rozhodnutie bolo právoplatné a bolo zrušené príslušným orgánom ako nezákonné, čím bola naplnená požiadavka § 6 ods. 1 zákona

č. 514/2003 Z. z. Ustanovenie § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. stanovuje ďalšiu podmienku, kedy je možné priznať právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, a to vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v spojení s § 31 ods. 5 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností je upravené, že rozhodnutie o povolení vkladu nadobúda právoplatnosť dňom vydania. Proti rozhodnutiu, ktorým sa vklad povoľuje, nemožno podať odvolanie, návrh na obnovu konania a ani ho nemožno preskúmať mimo odvolacieho konania. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia teda vyplýva, že proti rozhodnutiu o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností nie je možné podať riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Protest prokurátora, ako aj správna žaloba, predstavujú mimoriadne opravné prostriedky. Okresný súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu dospel k záveru, že v danej veci nebol splnený jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, a to príčinná súvislosť medzi správaním (rozhodnutím a výsledkom) škodou.

Pre vznik zodpovednosti musia byť splnené všetky zákonom vyžadované podmienky. Zdôraznil, že nezákonné rozhodnutie správy katastra nebolo príčinou majetkového úbytku na strane žalobcov. Prvotnou skutočnosťou (v slede relevantných javov) bolo protiprávne konanie spočívajúce vo falšovaní plnej moci oprávňujúce spoločnosť E-TRADE Slovakia, s.r.o. konať v mene predávajúcej N. X. (eventuálne trestnej činnosti Q. Q., vo vzťahu ku ktorej trestné konanie pre skutky súvisiace s prejedávanou vecí t.č. nie je právoplatne ukončené). Následne ku vzniku konkrétnej škody došlo v príčinnej súvislosti s tým, že žalobcovia kúpnu cenu zaplatili, a to na základe obligračných - nie vecných účinkov zmluvy. Zmluva je totiž uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť (§ 44 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka). Výnimku z tejto zásady ustanovuje právna úprava v ust. § 47 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje odlišný okamih účinnosti zmluvy v prípade, ak je k zmluve potrebné rozhodnutie príslušného orgánu. Predmetné ustanovenie zákona teda predpokladá prípad, kedy sa vyžaduje autoritatívne rozhodnutie ako právna skutočnosť, ktorá bude mať za následok, že zmluva bude mať účinky, ktoré zmluvné strany uzavretou zmluvou sledovali. Rozhodnutie správy katastra o povolení vkladu však nie je rozhodnutím, ktorým by zákon spájal vznik účinnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Účinky vkladu podľa § 133 Občianskeho zákonníka spočívajú v nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, t.j. vo vecno-právnych následkoch, a nie obligračno-právnych následkoch (účinnosti) zmluvy, ktoré nastali platným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy (§ 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ak teda žalobcovia v rade 1/ a 2/ plnili spoločnosti E-TRADE Slovakia, s.r.o. na základe zmluvy o budúcej zmluvy dňa 20.05.2008, alebo na základe zmluvy dňa 22.10.2008, t.j. vyplácali kúpnu cenu, resp. jej časť za predmetné nehnuteľnosti, konali tak v priamej príčinnej súvislosti s uzavretím predmetných zmlúv, a nie v súvislosti s rozhodovaním správy katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam č. V 5156/2008 zo dňa 19.01.2009. V tejto súvislosti súd poukázal na to, že žalobcovia bez nevyhnutnej opatrnosti očakávateľnej v prípade tak významnej a nie bežnej veci ako kúpa nehnuteľnosti, upravili zmluvné podmienky s úhradou celej kúpnej ceny vopred, a ani nekonali so samotným vlastníkom. V právnej teórii sa vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) vymedzuje ako priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nezákonným rozhodnutím a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je náhrada požadovaná. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmom poškodeného (pokiaľ vznikla) a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne) sa zisťuje príčinná súvislosť. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku; časová súvislosť len napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti (R 2/1992). Pre existenciu príčinnej súvislosti je nevyhnutné, aby reťazec postupne nastupujúcich príčin a následkov bol vo vzťahu ku vzniku škody natoľko prepojený, že už z pôsobenia prvotnej príčiny možno dôvodne vyvodzovať vecnú súvislosť so vznikom škodlivého následku, t.j., aby prvotná príčina bezprostredne vyvolala ako následok príčinu inú a tá prípadne príčiny iné. Otázka príčinnej súvislosti pritom nemôže byť riešená všeobecne, ale iba v konkrétnych súvislostiach. V príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci totiž musí byť majetková ujma spôsobená tým, že takýto postup zasiahol do priebehu deja vedúcemu k určitému zisku, a nielen tvrdené zmarenie zamýšľaného finančného zámeru. O vzťah príčinnej súvislosti by išlo vtedy, ak by škoda vznikla následkom nezákonného rozhodnutia, t.j. vtedy, ak nezákonné rozhodnutie a škody by boli vo vzájomnom pomere príčiny a následku, a ak by bolo

preukázané, že ak by nebolo nezákonného rozhodnutia ku škode by nebolo došlo. Dôkazné bremeno majú v tomto smere žalobcovia. V súdenom prípade absentuje príčinná súvislosť medzi rozhodnutím správneho orgánu o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiach a škodou, ak jedného z kumulatívnych predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za vzniknutú škodu, čo vylučuje zodpovednosť žalovaného za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Rozhodnutím správy katastra teda nedošlo ku škode, nakoľko ku zaplateniu kúpnej ceny došlo už skôr (pred jeho vydaním) a bez akejkoľvek príčinnej súvislosti s rozhodnutím katastra. Keďže v danom prípade nebol splnený jeden z kumulatívnych predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za vzniknutú škodu, okresný súd žalobu aj vo zvyšku zamietol a ďalšími predpokladmi zodpovednosti žalovaného za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. sa už nezaoberal. S poukazom na konštatovaný záver súd zamietol aj návrh žalobcov na výsluch zamestnankyne Okresného úradu, odbor katastrálny Martin JUDr. Lenky O. ktorého vykonanie, by bolo vzhľadom na zistené skutočnosti nadbytočné.

9. Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil aplikáciou ust. § 262 ods. 1 CSP a žalovanému ako úspešnej strane sporu priznal v plnom rozsahu právo na náhradu trov konania proti žalobcom v rade 1/, ktorý vo veci úspech nemali, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Zdôraznil, že žalovaný na pojednávaní uviedol, že si neuplatňuje žiadne trov konania, čo bude súdom zohľadnené pri rozhodovaní o výške trov konania.

10. Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia, ktorí sa domáhali, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie; alternatívne navrhol zmeniť rozsudok okresného súdu tak, že žalobe žalobcov vo zvyšnej časti vyhovie.

11. Uviedli, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uplatňovaná náhrada škody v konaní totiž spočíva v pohľadávke, ktorá je fakticky nevymožiteľná a príčina faktickej nevymožiteľnosti pohľadávky má nepochybne vecnú väzbu na nezákonné rozhodnutie. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe súdov, je nutné prijať záver, že otázka príčinnej súvislosti nie je predovšetkým otázkou právnou, ale ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach bez ohľadu na časové hľadisko. Základom je teda úvaha, či by škodlivý následok nastal bez nezákonného rozhodnutia. Reálny majetkový úbytok na strane žalobcov vznikol z dôvodu faktickej nevymáhateľnosti pohľadávky, ktorá je v priamej príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím správy katastra a tiež z dôvodu vynaložených nákladov spojených s trovami konania pred Okresným súdom Martin vedenom pod sp.zn. 9C/239/2010, na základe žaloby N. X.. Odvolatelia nesúhlasili so skutkovými závermi okresného súdu uvedenými v napadnutom rozsudku a aj závermi krajského súdu prezentovanými v jeho predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, v zmysle ktorých mala byť preukázaná vedomosť žalobcov o absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy už v roku 2009 a na základe akých relevantných podkladov sa už vtedy mali možnosť domáhať vydania bezdôvodného obohatenia od spoločnosti E-TRADE Slovakia, s.r.o. v čase, keď im svedčilo vlastnícke právo k nehnuteľnosti, za ktorú zaplatili kúpnu cenu. Odvolatelia tiež nesúhlasili so záverom súdu obidvoch inštancií o tom, že nepodnikli žiadne právne kroky za účelom bránenia ich práva, a teda, že sa aktívne nezaujíjali o ochranu a výkon svojich práv. Tento záver súdov podľa ich názoru nevyplyva z riadne zisteného skutkového stavu. Napadnuté rozhodnutie okresného súdu i jemu predchádzajúce rozhodnutie uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6Co/30/2016 odvolatelia opakovane označili za striktné formalistické a arbitrárne. Konštatovanie okresného súdu, že pokiaľ žalobcovia plnili spoločnosti E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. na základe zmluvy o budúcej zmluve dňa 20.05.2008 alebo na základe zmluvy dňa 22.10.2008, konali tak v priamej príčinnej súvislosti s uzavretím predmetných zmlúv, a nie v súvislosti s rozhodovaním správy katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, podľa názoru odvolateľov neobstojí. Súd totiž pri svojom rozhodovaní nezohľadnil veľmi podstatné skutkové okolnosti daného prípadu a oddelil obligačné a vecno-právne účinky kúpnej zmluvy, ktoré však na seba bezprostredne nadväzujú. Obligačné účinky zmluvy o prevode nehnuteľnosti spočívajú vo vzniku záväzkového právneho vzťahu medzi prevodcom a nadobúdateľom, ktorého obsahom je záväzok prevodcu previesť nadobúdateľovi prevádzanú nehnuteľnosť do jeho vlastníctva, pričom tomuto záväzku zodpovedá záväzok nadobúdateľa danú nehnuteľnosť do svojho vlastníctva prevziať. Pri odplatných prevodoch nastupuje ešte záväzok nadobúdateľa zaplatiť dojednanú kúpnu cenu, resp. zložiť alebo previesť inú cenu, prípadne hodnotu a záväzok prevodcu tieto prijať. Obligačné účinky týkajúce sa prevodu vlastníctva k nehnuteľnosti však trvalú len do

doby, než sú nahradené účinkami vecno-právnymi. Neobstojí preto názor, že odstúpením od zmluvy o prevode nehnuteľnosti, na základe ktorej už bolo do katastra nehnuteľností vložené vlastnícke právo, zanikajú len obligačné účinky, pretože tieto v dôsledku vkladu už i tak zanikli, resp. boli nahradené účinkami vecno-právnymi (z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Sžo/229/2010 zo dňa 20.07.2011). Na to, aby prevodca vôbec mohol splniť svoj záväzok previesť vlastnícke právo na nadobúdateľa, sa vyžaduje autoritatívne rozhodnutie správy katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva. Bez vydania tohto rozhodnutia by nemohlo dôjsť k naplneniu predmetu samotnej kúpnej zmluvy. Je zrejmé, že prevod vlastníckeho práva na základe zmluvy môže byť odplatný alebo bezodplatný, pritom je len na vzájomnej dohode zmluvných strán, ako si podmienky uhradenia kúpnej ceny nastaví v samotnej zmluve. Podľa názoru odvolateľov preto nie je podstatné, kedy dochádza k úhrade kúpnej ceny, keďže právne dôsledky vyvolané povolením vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností sú v oboch prípadoch rovnaké. Pri zmluvnom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je totiž právnym dôvodom nadobudnutia vlastníctva zmluva, avšak právnym spôsobom nadobudnutia je vklad vlastníckeho práva na základe tejto zmluvy do katastra nehnuteľností. Správa katastra v rámci vkladového konania v zmysle § 31 ods. 1 Katastrálneho zákona skúma platnosť zmluvy doloženej k návrhu na vklad, pričom za týmto účelom je povinná zistiť presne a úplne skutočný stav veci podľa § 32 ods. 2 Správneho poriadku. Pokiaľ správa katastra zistí neplatnosť takejto zmluvy, je povinná rozhodnúť o zamietnutí vkladu podľa § 31 ods. 3 Katastrálneho zákona (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/229/2010 zo dňa 20.07.2011). Ak by teda aj došlo k úhrade kúpnej ceny po povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, nastal by rovnaký právny stav ako v prípade, keď žalobcovia zaplatili túto kúpnu cenu pred povolením vkladu. Kúpna zmluva bola absolútne neplatná, pričom absolútnu neplatnosť mal a mohol zistiť správny orgán pri rozhodovaní o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Kúpnu zmluvu podpisovala osoba, ktorá na to nebola oprávnená, preto mal byť návrh na vklad zamietnutý. Zamietnutím návrhu na vklad by žalobcovia nadobudli vedomosť, že spoločnosť E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. im je povinná vydať bezdôvodné obohatenie, keďže nedošlo k naplneniu predmetu zmluvy, ale navyše by sa dozvedeli aj o absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy. Absolútnu neplatnosť právneho úkonu nemožno zhojiť, práve preto by si žalobcovia už minimálne v roku 2009 mohli žiadať od spoločnosti E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. vrátenie zaplatenej kúpnej ceny. Konštantná judikatúra ako aj právna veda vychádzajú z prezumpcie správnosti správneho aktu, ktorý sa považuje za bezvadný, pokiaľ nie je úradným postupom zrušený alebo zmenený. V kontexte a slede jednotlivých udalostí to bolo práve nezákonné rozhodnutie správy katastra, ktoré skutočne žalobcov obralo o možnosť riadne a včas si uplatniť svoju pohľadávku z titulu bezdôvodného obohatenia voči spoločnosti E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. Bez ohľadu na to, či by pohľadávku vymohli od tejto spoločnosti alebo nie, minimálne by bola v tom čase voči označenej spoločnosti uplatniteľná a pohľadávka mohla byť prihlásená do konkurzného konania vyhláseného na spoločnosť E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. uznesením Okresného súdu Žilina sp.zn. 3K 16/2010 zo dňa 19.07.2010. V tom čase by už totiž žalobcovia disponovali relevantnými vedomosťami nielen o výške bezdôvodného obohatenia, ale aj o tom, voči komu si túto pohľadávku majú uplatňovať. Okrem toho by nemuselo byť iniciované ani konanie o neplatnosť kúpnej zmluvy zo strany N. X.. Odvolatelia nesúhlasili s názorom prezentovaným odvolacím súdom v jeho uznesení sp.zn. 6Co/30/2016 zo dňa 29.06.2016, že s výnimkou podania podnetu na začatie trestného stíhania na ich štatutárnych zástupcov a zamestnancov zostali vo vzťahu k spoločnosti E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. absolútne nečinní a neuplatnili si včas voči tejto spoločnosti svoje nároky z titulu bezdôvodného obohatenia. Súd pritom poukázal na to, že napriek skutočnosti, že žalobcovia vedeli o neplatnosti kúpnej zmluvy už v mesiaci apríl 2009, kedy sa mal žalobca v rade 1/ dozvedieť, že ide pravdepodobne o podvod, v následnom konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 9C/239/2010, v ktorom sa žalobkyňa N. X. ako predávajúca domáhala neplatnosti kúpnej zmluvy, svoj postoj žalobcovia s touto vedomosťou nekorigovali, hoci im muselo byť už v roku 2009 zrejmé, že uzavreli absolútne neplatný právny úkon. Navyiac, aj keď sporná kúpna zmluva bola vyhlásená za neplatnú rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 9C/239/2010, ktorý nadobudol právoplatnosť až dňa 23.10.2012, takéto rozhodnutie je iba deklaratórne, keďže absolútna neplatnosť právneho úkonu pôsobila ex lege od začiatku. Odvolací súd pritom poukázal na výpoveď žalobcu v rade 1/ na pojednávaní konanom dňa 14.05.2014, na ktorom T. Y. uviedol, že už dávno predtým asi šesť mesiacov po uzavretí zmluvy od pána X. disponoval informáciou o neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy, čo ho následne ako prvého z viacerých poškodených viedlo aj k podaniu trestného oznámenia na políciu. Svoj nesúhlas s takýmto záverom odvolacieho súdu prezentovali odvolatelia aj na pojednávaní vedenom na súde prvej inštancie dňa 31.10.2016. Tvrdili, že žalobca v rade 1/ vo svojej výpovedi zo dňa 14.05.2014 pred okresným súdom uviedol, že jeho osobne vyhladal pán X., ktorý mal mať informáciu, že pravdepodobne

došlo k podvodu, že pozemky mali byť predané bez ich vedomia a neprišli im žiadne finančné prostriedky. Žalobca v rade 1/ zároveň uviedol, že mu bola daná informácia, že chýbajú splnomocnenia na spoločnosť E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o., a preto bol osobne nahliadať do spisu na Katastrálnom úrade v Martine, kde sa tieto plné moci nachádzali. Pán X. kontaktoval žalobcu v rade 1/ niekoľkokrát, pričom uviedol, že pokiaľ žalobcovia v rade 1/ a 2/ opätovne uhradia kúpnu sumu, bude táto vec vyriešená. Okrem toho sa konali viaceré stretnutia aj s ostatnými vlastníkami nehnuteľnosti, ktoré následne inicioval žalobca v rade 1/, na ktorých sa zúčastnil aj pán X., ktorý však prítomným nevedel poskytnúť žiadne relevantné informácie ohľadne toho, ktorých pozemkov sa tento podvod mal týkať, jeho informácie boli zmätočné a tvrdil, že nedostali od spoločnosti E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. peniaze za predaj pozemkov. Ponuku pána X. na opätovnú úhradu kúpnej ceny žalobca v rade 1/ odmietol, keďže za predmetné nehnuteľnosti už zaplatil kúpnu cenu a rozhodol sa tieto skutočnosti oznámiť polícii. Bol to teda žalobca v rade 1/, ktorý začal v tejto veci bezprostredne konať po tom, čo sa dozvedel informácie o možnom podvode a nevedel sa so spoločnosťou E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. vôbec skontaktovať. Bez významu nie je ani skutočnosť, že uvedené informácie nadobudol žalobca v rade 1/ od tretej osoby, a nie priamo od vlastníčky nehnuteľností - pani N. X., ktorá tak vo vzťahu k žalobcom, ale ani k ďalším osobám, ktoré nadobudli jej nehnuteľnosti, nevyvinula žiadnu iniciatívu. N. X. im totiž nezaslala žiadnu výzvu na vrátenie pozemkov, v ktorej by uviedla relevantné informácie, na základe ktorých by vlastníci nadobudli presvedčenie, že skutočne spoločnosť E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. nespĺnomocnila, a teda, že sa jedná o neplatný právny úkon. Žalobca v rade 1/ preveril informácie ohľadne chýbajúcich plných moci v spise katastrálneho úradu pričom zistil, že tieto sa tam nachádzajú, no sám nevedel vyhodnotiť pravosť týchto dokumentov. Žalobcovia ako laici teda v roku 2009 na základe týchto informácií nemohli nadobudnúť vedomosť, že uzavreli absolútne neplatný právny úkon. Bol to práve správny orgán, ktorý mal a mohol rozhodujúce skutočnosti zistiť, no tento nekonal v zmysle objektívneho práva, ak povolil vklad vlastníckeho práva na podklade predmetnej kúpnej zmluvy. Jedinou osobou, ktorá v roku 2009 mala relevantné informácie ohľadne absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy, bola N. X., ktorá však ostala nečinná, a teda práve ona sa aktívne nezaujímalala o svoje práva. Žalobcovia teda v období roku 2009 mohli nadobudnúť relevantnú vedomosť len o tom, že kúpna cena, ktorú uhradili spoločnosti E-TRADE Slovakia, s.r.o., nebola poukázaná pani N. X.. Táto skutočnosť však ešte nemohla založiť ich vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane spoločnosti E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. z dôvodu absolútne neplatného právneho úkonu. V prípade začatia plynutia subjektívnej lehoty sa vyžaduje vedomosť poškodeného o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil a výšku bezdôvodného obohatenia. Tuto subjektívnu vedomosť poškodený nadobúda vtedy, ak zistí také relevantné skutkové okolnosti rozhodujúce pre vymedzenie zodpovednostného subjektu. O tom, že spoločnosť E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. predáva nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území Trnovo sa žalobcovia v rade 1/ a 2/ dozvedeli prostredníctvom inzerátu. Je teda zrejmé, že aj pani N. X. sa mohla dozvedieť o tom, že táto spoločnosť predáva nehnuteľnosti v jej vlastníctve. Na pojednávaní v konaní vedenom pred Okresným súdom Martin pod sp. zn. 9C/239/2010 pani X. sama uviedla, že so spoločnosťou E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. uzavrela zmluvu o budúcej zmluve, ktorá sa týkala práve predaja sporných pozemkov. K tejto zmluve bol vypracovaný aj dodatok, ktorý N. X. podpísala. Menovaná tiež uviedla, že približne od apríla 2008 do septembra 2008 jej chodili peniaze za odpredané pozemky, a teda to bolo v poriadku. Potom jej však už peniaze neprichádzali. Preto cez internet zistili, kto odkúpil pozemky, za ktoré nedostali peniaze. Pokiaľ by však N. X. nespĺnomocnila spoločnosť E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. na predaj pozemkov, nemala by dôvod od nich prijímať akékoľvek finančné prostriedky. Z výpovede N. X. však vyplýva, že medzi ňou a spoločnosťou E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. existoval zmluvný vzťah, na základe ktorého uvedená obchodná spoločnosť sprostredkovávala predaj pozemkov v jej vlastníctve. Odvolatelia tiež nesúhlasili so záverom prvoinštančného súdu, že už v roku 2009 vedeli o absolútnej neplatnosti právneho úkonu, a preto mohli podať žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia, prípadne si túto pohľadávku mohli prihláškou uplatniť v konkurze vyhlásenom na spoločnosť E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. O absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy sa žalobcovia dozvedeli až po vykonaní expertízneho dokazovania, v ktorom bolo preukázané falšovanie plných moci. V rokoch 2009 až 2010 boli žalobcovia v rade 1/ a 2/ zapísaní ako vlastníci spornej nehnuteľnosti na liste vlastníctva. Počas tohto obdobia neboli zo strany pani N. X. podniknuté žiadne kroky, ktoré by zmenili stav evidovaný v katastri nehnuteľností. Žalobcovia sa zároveň nemohli skontaktovať ani so spoločnosťou E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. Skutkové okolnosti rozhodujúce pre vymedzenie zodpovedného subjektu žalobcovia v rade 1/ a 2/ zistili až v konaní vedenom na Okresnom súde Martin sp. zn. 9C/239/2010, keď bol predložený do spisu expertízny posudok preukazujúci sfalšované plné moci. V období od povolenia vkladu vlastníckeho práva v prospech žalobcov v rade 1/ a 2/ do katastra nehnuteľnosti až do dňa podania žaloby o neplatnosť kúpnej zmluvy na

súd sp. zn. 9C/239/2010 zo strany pani N. X., žalobcovia dôverovali v správnosť rozhodnutia Správy katastra v Martine, ktorý svedčil v ich prospech. Z tohto dôvodu nemali dôvod domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia od spoločnosti E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o., ktorá bola miestom plnenia. Uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 3K 16/2010 zo dňa 19.07.2010 bol vyhlásený konkurz na obchodnú spoločnosť E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. Stalo sa tak teda v čase, keď žalobcovia v rade 1/ a 2/ ani nedisponovali akýmkoľvek deklaratórnym rozhodnutím súdu, ktoré by im dávalo istotu práva uplatniť si pohľadávku z titulu bezdôvodného obohatenia prihláškou do konkurzu. V samotnej prihláške by žalobcovia nevedeli preukázať také relevantné dôkazy, pre ktoré by sa sami domnievali, že ide o absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy. Správca pritom nie je osobou oprávnenou na posudzovanie platnosti/neplatnosti kúpnej zmluvy a nemôže túto skutočnosť posudzovať ako predbežnú otázku. Správca konkurznej podstaty by preto pri konaní s odbornou starostlivosťou pohľadávku žalobcov v rade 1/ a 2/ poprel v celom rozsahu. Odvolatelia pritom poukázali na znenie ust. § 28 ods. 5 a 6 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii platného v čase vyhlásenia konkurzu. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči spoločnosti E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. je fakticky nevyožiteľný. Žalobcovia sa preto už nemôžu domáhať vydania bezdôvodného obohatenia voči tejto spoločnosti, lebo takéto domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia je bezúspešné a táto bezúspešnosť nebola žalobcami zavinená. Odvolatelia pritom poukázali na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 165/2012 zo dňa 13.02.2013 a tiež uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 25Cdo/105/2004 zo 07.10.2004. V zmysle záverov v nich prezentovaných pohľadávka vyplývajúca z titulu bezdôvodného obohatenia je fakticky nevyžiteľná, čo znamená, že poškodený je oprávnený domáhať sa náhrady škody od štátu, ako subjektu zodpovedného za nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, alebo za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, aj bez jeho predchádzajúceho úspešného uplatnenia voči tomu, kto tento prospech získal. Na základe protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Martin č. Pd 53/11-7 zo dňa 07.10.2011, ktorý bol podaný proti rozhodnutiu Správy katastra Martin sp. zn. V 5156/2008 zo dňa 19.01.2009, boli zistené nedostatky, na ktoré žalobcovia v rade 1/ a 2/ v rámci dokazovania v súdnej veci poukázali a ktorých sa správny orgán pri vydaní rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva dopustil. Návrh na vklad vlastníckeho práva bol podaný dňa 02.10.2008 a vklad bol povolený až dňa 19.01.2009. Samotný návrh na vklad však trpel viacerými nedostatkami, ktoré boli vytknuté v podnete prokurátora, a to že dňa 31.03.2008 v čase podpisu plnomocenstva udeleného spoločnosti E-TRADE Slovakia s.r.o. predávajúcou, Q. Q., ktorá v mene spoločnosti E-TRADE Slovakia, s.r.o. plnú moc prijímala, nebola konateľkou tejto obchodnej spoločnosti a správe katastra nebola predložená plná moc udelená Q. Q. uvedenou obchodnou spoločnosťou; splnomocnený zástupca spoločnosť E-TRADE Slovakia, s.r.o., bol nesprávne označený sídlom Valča č. 1036, pretože v čase podpisu predmetnej kúpnej zmluvy mala uvedená obchodná spoločnosť sídlo v Martine na ul. Thurzova 16. V zmluve bola tiež uvedená nesprávna kúpna cena nehnuteľností. Generálna plná moc udelená predávajúcou spoločnosti E-TRADE Slovakia, s.r.o., bola správe katastra predložená len v jednom vyhotovení v jej osvedčenej fotokópii, pričom následne sa do jednotlivých spisov zakladali len jej vyhotovené fotokópie. Z toho vyplýva, že k porušeniu hmotnoprávných, ako aj procesnoprávných predpisov zo strany správy katastra došlo, a teda došlo aj k porušeniu jeho zákonných povinností. Bez ohľadu na to, či žalobcovia v rade 1/ a 2/ pri podpise kúpnej zmluvy boli alebo neboli obozretní, je nutné skonštatovať, že v ust. § 31 ods. 1 Katastrálneho zákona je priamo zakotvená povinnosť okresného úradu, katastrálneho odboru, skúmať zmluvu z hľadiska jej obsahu, podstatných náležitostí, či je úkon urobený v predpísanej forme a či je prevodca oprávnený s nehnuteľnosťou nakladať a podobne. Tejto svojej povinnosti sa správny orgán nemôže žiadnym spôsobom zbaviť, prípadne ju presúvať na tretie osoby. Pri rozhodovaní o vklade preto príslušný správny orgán prihliada aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Na uvedené nedostatky vytýkané v proteste prokurátora však zamestnanec katastrálneho orgánu neprihliadol, čím porušil svoju povinnosť. Rovnako je evidentné, že o všetkých sporných kúpnych zmluvách rozhodoval totožný zamestnanec katastra, čo je neobvyklé. Pri rozhodovaní o povolení vkladu vlastníckeho práva tak správa katastra aj priamo rozhoduje o tom, či dôjde k naplneniu obligačných účinkov zmluvy o prevode k nehnuteľnosti, ktoré spočívajú vo vzniku záväzkovo-právneho vzťahu medzi prevodcom a nadobúdateľom, ktorého obsahom je záväzok prevodcu previesť nadobúdateľovi prevádzanú nehnuteľnosť do jeho vlastníctva, pričom tomuto záväzku zodpovedá záväzok nadobúdateľa danú nehnuteľnosť do svojho vlastníctva prevziať. Ak by teda správa katastra postupovala v súlade so zákonom, nebola by povolila vklad vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam v prospech žalobcov. Žalobcovia by sa tak preukázateľne dozvedeli o vzniku bezdôvodného obohatenia oveľa skôr a zároveň by bolo zrejmé, že bezdôvodné obohatenie si majú uplatňovať práve voči spoločnosti E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. Táto pohľadávka by zároveň nebola premlčaná a mohla byť

v rámci konkurzného konania aj riadne prihlásená. V týchto súvislostiach je zrejme vecné a priame prepojenie medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou. Zároveň odvolatelia poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/102/2011 zo dňa 30.04.2013, v zmysle ktorého vyslovili názor, že v danom prípade ide o také nezákonné rozhodnutie, bez ktorého by škodný následok nevznikol. Je teda jednoznačne daná príčinná súvislosť medzi vznikom škody a vydaním nezákonného rozhodnutia. Okrem toho odvolatelia poukázali aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/27/2011 zo dňa 20.03.2012, ako aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/313/2009 zo dňa 24.02.2011. Rovnako tak poukázali na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/102/2011 zo dňa 30.04.2013, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6MCdo/11/2012 zo dňa 31.01.2012 a tiež rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1Co/46/2009 zo dňa 29.04.2010, v ktorom súd riešil kauzálny nexus pri zodpovednosti štátu z nezákonného rozhodnutia. Žalobcovia tiež akcentovali, že im v tomto konaní prináleží ochrana ako spotrebiteľom.

12. Zároveň odvolatelia vytkali okresnému súdu, že v napadnutom rozhodnutí absentujú akékoľvek úvahy súdu ohľadne existencie príčinnej súvislosti vo vzťahu ku škode, ktorú si žalobcovia uplatnili titulom vzniknutých trov konania, ktoré ako neúspešná strana v spore boli povinní uhradiť v konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 9C/239/2010 a následne aj v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 9Co/221/2012, ktoré iniciovala pani N. X.. Vo vzťahu k uplatnenej náhrade škody spočívajúcej v trovách konania preto označili napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné a arbitrárne.

13. Vo vzťahu k výroku o trovách konania sa žalobcovia domáhali, aby odvolací súd postupom podľa § 257 CSP žalovanému nepriznal nárok na ich náhradu z dôvodu existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa. Poukázali pritom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo/11/2011 zo dňa 25.10.2012. Vyčítali súdu prvej inštancie, že sa pri rozhodovaní o trovách konania nezaoberal možnosťou aplikácie ust. § 257 CSP a v odôvodnení len uviedol, o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Podľa názoru žalobcov však v danom prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, keďže z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaný skutočne vydal nezákonné rozhodnutie, ktoré následne ovplyvnilo celý ďalší sled udalostí, vrátane podania žaloby zo strany pani N. X.. Žalobcovia sa v konaní snažili dosiahnuť nápravu vzniknutého stavu, nakoľko nemajú k dispozícii nielen nehnuteľnosti, o ktoré prejavili záujem na základe kúpnej zmluvy, ale ani finančné prostriedky, ktoré za tieto nehnuteľnosti zaplatili. Ďalšie finančné prostriedky museli žalobcovia vynaložiť aj v konaní vedenom na Okresnom súde v Martine pod sp. zn. 9C/239/2010. Nepriznaním trov konania žalovanému by jeho majetková sféra žiadnym spôsobom neutrpela. Majetková sféra žalobcov by v prípade priznania náhrady trov konania žalovanému bola však opätovne zasiahnutá.

14. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Náhradu trov odvolacieho konania si voči žalovaným neuplatnil.

15. Poukázal na rozsudok NS SR sp.zn. 1Cz/129/74 zo dňa 30.01.1975, podľa ktorého, ak je v písomnom vyhotovení kúpnej zmluvy, týkajúcej sa nehnuteľnosti, uvedená kúpna cena odchýlna od kúpnej ceny skutočne dojednanej, je neplatná celá kúpna zmluva a nemožno považovať za platne uzavretú ani kúpnu zmluvu s cenou skutočne dohodnutou, ani kúpnu zmluvu s cenou uvedenou v písomnom vyhotovení. V článku III. kúpnej zmluvy sa predávajúci a kupujúci dohodli na kúpnej cene vo výške 631.345,- Sk/ 20.950,34 Eur, pričom v kúpnej zmluve je nesprávne uvedená kúpna cena v slovenských korunách a tiež jej prepočet na menu Euro. Žalovaný tiež uviedol, že žalobca v rade 1/ ako kupujúci sa sám na pojednávaní konanom dňa 14.05.2014 vyjadril, že už v apríli 2009 sa dozvedel, že pravdepodobne ide o podvod. Z uvedeného vyplýva, že kupujúci už cca 3 mesiace po povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností mali vedomosť o tom, že kúpna zmluva bola neplatným právnym úkonom a že vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti z tohto dôvodu nikdy nemohli nadobudnúť. Žalovaný už v priebehu súdneho konania prezentoval názor, že žalobcovia si v záujme právnej istoty mali overiť, či kúpna zmluva bola naozaj podpísaná osobou na to splnomocnenou. Žalobcovia na súdnom pojednávaní však uviedli, že im boli predložené plné moci, o ktorých pravosti nemali dôvod pochybovať. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovia si nepreverili, či pani X. naozaj splnomocnila pani Q. na podpis kúpnych zmlúv v jej mene, ani to či pani Q. bola oprávnená udeliť plnomocnenstvo ďalšej osobe, konkrétne pánovi B.. Z toho je zrejme, že žalobcovia nepostupovali s náležitou opatrnosťou, ktorú od osoby, ktorá kupuje nehnuteľnosť, možno spravodlivo požadovať. Skutočnosť, že predložené plné moci boli sfaľované, nebolo v technických možnostiach žalovaného zistiť, čo vlastne uviedla aj právna zástupkyňa žalobcov, ktorá uviedla, že táto skutočnosť sa preukázala až expertíznym dokazovaním - znaleckým posudkom č. 48/2011 zo dňa 13.09.2011 vypracovaným PhDr. PaedDr. Erikou Strakovou, znalkyňou v odbore písomoznalectvo, odvetvie ručné písmo (identifikácia

pisateľa), z ktorého vyplýva, že podpisy na predložených výdavkových pokladničných dokladoch nie sú pravými podpismi N. X.. Za danej situácie správny orgán nemohol vlastnou činnosťou získať vedomosť o tom, že predložené plné moci sú sfalšované, keďže aj žalobcovia sa o tejto skutočnosti podloženej expertíznym dokazovaním, dozvedeli až po podaní žaloby o neplatnosť kúpnej zmluvy a teda až po uplynutí lehoty na prihlasovanie pohľadávok v konkurznom konaní proti úpadcovi E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. S tvrdením žalobcov, že nie je podstatné, kedy došlo k úhrade kúpnej ceny, vyslovil žalovaný nesúhlas. Práve pre rozhodnutie v tejto veci je totiž podstatné, kedy došlo k zaplateniu kúpnej ceny. K majetkovému úbytku žalobcov došlo totiž ešte pred nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia Správy katastra Martin o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a podľa názoru právnej zástupkyne žalobcov fakticky sa pohľadávka žalobcov stala nevymáhateľnou až vyhlásením konkurzu. Konkurz na majetok spoločnosti E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. bol vyhlásený dňa 27.07.2010, pričom kúpna cena bola zaplatená žalobcami pri podpise zmluvy. V čase vyhlásenia konkurzu už teda pohľadávka žalobcov reálne existovala. Medzi nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva a vyhlásením konkurzu na majetok spoločnosti E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. však uplynula doba vyše jedného roka, počas ktorej mohli žalobcovia využiť niektorý z možných spôsobov nápravy vzniknutého stavu. V danom prípade existovala možnosť podať podnet na podanie protestu prokurátora alebo podať na súde žalobu o neplatnosť kúpnej zmluvy. Vzhľadom na to, že išlo o absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy, žalobcovia ani nemuseli podávať určovaciu žalobu na súd, ale priamo žiadať spoločnosť E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. o vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd by v takom konaní riešil otázku neplatnosti predmetnej zmluvy ako predbežnú. Ak by žalobcovia podali žalobu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, na základe právoplatného rozhodnutia v takej veci by potom existovala možnosť požiadať o vydanie bezdôvodného obohatenia spoločnosť E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. Žalovaný zdôraznil, že zaplatenie kúpnej ceny nebolo v zmysle článku III. kúpnej zmluvy viazané na rozhodnutie správy katastra o povolení vkladu. Prvá časť ceny bola zaplatená pri uzavretí zmluvy o budúcej zmluve a druhá časť kúpnej ceny mala byť a aj bola v zmysle článku III. kúpnej zmluvy zaplatená pri podpise zmluvy prevodom na účet spoločnosti E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. Je zrejmé, že majetok žalobcu sa nezmenšil v dôsledku rozhodnutia správy katastra o povolení vkladu, pretože ako to vyplýva z textu kúpnej zmluvy, v čase rozhodnutia správy katastra o povolení vkladu už mala byť, resp. už bola kúpna cena zaplatená. Ak by teda aj správa katastra návrh na vklad vlastníckeho práva v prospech žalobcov na základe predmetnej kúpnej zmluvy zamietla z dôvodu jej absolútnej neplatnosti, konštatovanej neskôr Okresným súdom Martin v konaní pod sp.zn. 9C/239/2010, majetkový úbytok žalobcov by už existoval a samozrejme by nebol spôsobený postupom správy katastra. Pokiaľ kúpna zmluva bola zaplatená v súlade s článkom III. kúpnej zmluvy pri jej podpise, nie je a ani nemohla byť daná príčinná súvislosť medzi rozhodovaním správy katastra o návrhu na vklad a škodou, ktorej náhrady sa žalobcovia v tomto konaní domáhali. Žalovaný je však toho názoru, že ani v prípade, že by sa preukázalo, že kúpna cena bola v rozpore s článkom III. kúpnej zmluvy zaplatená až po povolení vkladu, nebol nárok žalobcov opodstatnený. Konštatoval, že predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sú: nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci alebo orgánu štátu alebo nesprávny úradný postup, existencia škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, resp. orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom a škodou. Na to, aby bola daná príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, resp. orgánu štátu alebo nesprávnym úradným postupom a škodou, nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci, resp. orgánu štátu alebo nesprávny úradný postup, musí byť hlavnou, priamou a bezprostrednou príčinou škody; nestačí, ak je iba sprostredkovanou príčinou škody. Zodpovednosť totiž nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite, keďže atribútom príčinnej súvislosti je priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Žalovaný pritom poukázal na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR týkajúce sa aj prejednávanej veci, konkrétne sp.zn. 3Cdo/32/2007 zo dňa 29.03.2007, sp. zn. 5Cdo/219/2007 zo dňa 30.07.2008, 5Cdo/219/2007 zo dňa 30.07.2008, 5Cdo/301/2009 zo dňa 27.10.2010, a tiež rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12Co/417/2009 zo dňa 11.02.2010 alebo rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 13C/115/2009 zo dňa 07.10.2009, 3Cdo/130/2010. Aj Ústavný súd SR vo svojom náleze sp.zn. I.ÚS 177/08 konštatoval, že zodpovednosť nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite, keďže atribútom príčinnej súvislosti je priamo spôsob pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah medzi príčinou a jej následkom musí byť bezpečne preukázaný a bezprostredný. Z hľadiska žalovaného sú práve tieto skutkové okolnosti podporené rozhodovacou praxou súdov Slovenskej republiky, na ktorej žalovaný založil svoju obranu v tomto súdnom konaní a to, že v súvislosti s predmetným rozhodnutím správy

katastra, povolením vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, absentuje spomínaná podmienka bezprostrednosti, priamosti ako hlavnej príčiny škody, za ktorú by mal žalovaný zodpovedať. Právny záver o absencii príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou a nezákonným rozhodnutím prezentovaný odvolacím i prvoinštančným súdom v napadnutom rozhodnutí je preto správny. Navyiac nie je pravdivým ani tvrdenie žalobcov, že až nadobudnutím právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Martin sp.zn. 9C/239/2010, t.j. dňom 23.10.2012, o neplatnosť právneho úkonu, im vznikla vo vzťahu k spoločnosti E-TRADE Slovakia, s.r.o. pohľadávka z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Žalovaný tiež zdôraznil, že žalobcovia sami zavinili začatie konania o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti - CKN parc. č. 248/45 - záhrady o výmere 971 m², keďže museli mať vedomosť o tom, že Z. B. nebol oprávnený konať v mene predávajúcej N. X.. Na základe neplatného právneho úkonu žalobcovia nemohli nadobudnúť vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti. Nemožnosť nadobudnutia vlastníckeho práva na základe neplatného právneho úkonu je všeobecne známou skutočnosťou. Ako už bolo uvedené vyššie ani prípadné sfalšovanie plnej moci nemohol pracovník Správy katastra Martin rozhodujúci o vklade vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti rozpoznať. Správa katastra totiž nedisponuje technickými prostriedkami, ktoré by umožnili rozpoznať originál alebo sfalšovanú fotokópiu listiny. Nakoľko podpis na kúpnej zmluve bol overený matrikou, tiež nebolo v možnosti zamestnanca rozhodujúceho v predmetnej veci, si overiť, či podpis na predloženej listine bol naozaj vykonaný tam uvedenou osobou. Z uvedeného vyplýva, že v danej veci existovalo viacero príčin, ktoré boli podkladom pre zrušenie protestom napadnutého rozhodnutia, avšak nie všetky boli v priamej príčinnej súvislosti so vznikom škody. Samotné povolenie vkladu vlastníckeho práva nemalo teda žiadne právne účinky na existujúcu pohľadávku žalobcov voči spoločnosti E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o., ktorá už v tom čase existovala. Žalobcovia si tiež museli byť vedomí toho, že v prípadnom konaní o určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom neplatnej kúpnej zmluvy, nemôžu byť úspešní. Odvolateľ pritom poukázal na Nálezy Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS 165/2012 zo dňa 13.02.2013, sp.zn. III.ÚS 361/09, ako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cz/110/84 zo dňa 16.04.1985, sp.zn. 4Cdo/199/2005 z 31.05.2006 podporujúce jeho argumentáciu. Zdôraznil tiež, že skutočnosť, že N. X. nebola iniciatívna v predmetnej veci, nemá žiaden vplyv na toto konanie o náhradu škody. N. X. nebola povinná komunikovať s osobami, s ktorými nebola v žiadnom vzťahu. V súdnych konaniach, predmetom ktorých bolo určenie neplatnosti kúpnych zmlúv, N. X. riešila opätovné nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na ktorých predaj nespĺnomocnila spoločnosť E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. a úspešne docielila navrátenie vlastníckeho práva k nim. Sám žalobca v priebehu súdneho konania uviedol, že s pánom X. bol v kontakte už cca 3 mesiace po povolení vkladu vlastníckeho práva. Pán X. žalobcovi ozrejmil, čo sa stalo, z čoho bolo možné vyvodiť, že sa jedná o podvod a pôvodná vlastníčka sa bude domáhať navrátenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na ktorých predaj nikoho nespĺnomocnila. Nepravdivým je tiež tvrdenie žalobcov, že v rokoch 2009 a 2010 N. X. nepodnikla žiadne kroky. Dňa 07.10.2010 bola totiž na Okresný súd Martin podaná žaloba o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v spojení s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia a tiež návrhom na oslobodenie od súdneho poplatku zaevidovaná pod sp.zn. 9C/239/2010. N. X. sa teda o svoje práva zaujímala, keďže podala na súd žaloby o neplatnosť právnych úkonov - kúpnych zmlúv, na základe ktorých boli nezákonné prevedené nehnuteľnosti z jej vlastníctva do vlastníctva osôb, ktoré si teraz uplatňujú nárok na náhradu škody. Rovnako žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobcov, že zmluvu uzatvárali ako spotrebiteľia, keďže túto zmluvu uzatvárali v súlade s príslušnými ustanoveniami súkromno-právnych predpisov medzi rovnakými osobami, t.j. žiadna zo zmluvných strán nebola v postavení orgánu štátu alebo inštitúcie, ktorá by určovala podmienky prevodu vlastníckeho práva. Obsah zmluvy o budúcej zmluve alebo kúpnej zmluvy bol výlučne prejavom vôle zmluvných strán, ktorý bol urobený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne a nebol urobený v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok. Žalovaný tiež zdôraznil, že zodpovednosť za škodu nie je možné viazať výlučne na pochybenie správneho orgánu, či už vydaním nezákonného rozhodnutia, alebo nesprávneho úradného postupu, nakoľko tu existuje rad ďalších okolností, na ktoré treba prihliadať a naozaj hľadať priamu a bezprostrednú príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nezákonným rozhodnutím, či nesprávnym úradným postupom. V konaní bolo preukázané neopatrné správanie žalobcov pri vyplácaní kúpnej ceny, ktorej výška bola v kúpnej zmluve aj nesprávne uvedená. Žalobcovia pritom nemalú časť finančných prostriedkov vyplatili už pred samotným podpisom kúpnej zmluvy na základe zmluvy o budúcej zmluve. Žalovaný už uviedol, že má zaužívaný spôsob rozdeľovania doručených návrhov na vklad a ich pridelovanie jednotlivým zamestnancom, rozhodujúcich o týchto návrhoch. Nie je teda možné jednoznačne a preukázateľne dokázať, že o návrhu na vklad spoločnosti E-TRADE SLOVAKIA, s.r.o. zámerne rozhodoval iba jeden zamestnanec. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa výroku napadnutého

rozhodnutia o trovách prvoinštančného konania, žalovaný uviedol, že si neuplatnil nárok ich náhradu voči žalobcom, a preto už nemôže dôjsť k ďalšiemu zásahu do majetkových práv odvolateľov.

16. Čo sa týka trov súdneho konania ohľadom určenia vlastníckeho práva a neplatnosti právnych úkonov, žalovaný sa domnieva, že toto išlo mimo jeho zodpovednosť, za toto konanie zodpovedajú odvolatelia, ktorí uzatvorili absolútne neplatný právny úkon.

17. K tomuto vyjadreniu podali žalobcovia odvoláciu repliku, v ktorej svoju zopakovali svoju argumentáciu prezentovanú v rámci prvoinštančného konania a v ich opravnom prostriedku. Na podporu svojej argumentácie poukázali na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 33Cdo/3003/1999 zo dňa 25.04.2011, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 33Odo/306/2005 zo dňa 23.07.2007 a rozhodnutie NS ČR sp.zn. 28Cdo/685/2011 týkajúce sa plynutia subjektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia. Zotrvali na tvrdení, že jedinou osobou, ktorá už v roku 2009 mala relevantné informácie ohľadne absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy bola pani N. X., ktorá však ostala nečinná a aktívne sa nezaujímal o svoje práva. Podľa názoru odvolateľov z ich argumentácie vyplýva vecné a priame prepojenie medzi nezákonným rozhodnutím Správy katastra Martin a vzniknutou škodou.

18. Žalovaný vo svojej odvolacej duplike zopakoval argumentáciu uvedenú vo vyjadrení k odvolaniu prezentovanú vyššie pod bodmi č. 14 až 16 odôvodnenia tohto rozhodnutia.

19. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu podľa § 387 CSP vo veci samej (t.j. vo výroku I.) ako vecne správny potvrdil a vo výroku II. o trovách prvoinštančného konania podľa § 388 CSP zmenil, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie. Odvolací súd pritom vo výroku I. vyšpecifikoval, pre ktorú časť istiny s príslušenstvom bola žaloba zamietnutá.

20. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o žalobe žalobcov, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 až § 222 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil vo vzťahu k výroku I. iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

21. Súčasne odvolací súd preskúmal i námietky žalobcov uvedené v opravnom prostriedku a po ich preskúmaní dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

22. Odvolatelia vo svojom opravnom prostriedku vo vzťahu ku skutkovými tvrdeniam len zopakovali svoju argumentáciu prezentovanú v prvoinštančnom konaní. Vyplýva z nej, že sa nestotožnili so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, tak ako boli prezentované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že okresný súd bol pri svojom novom rozhodnutí viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v uznesení Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6Co/30/2016 zo dňa 29.06.2006 (§ 391 ods. 2 CSP).

23. Odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdov (§ 185 ods. 1 CSP), a nie strán sporu. Odvolacie námietky žalobcov k spôsobu vyhodnotenia dokazovania okresným súdom z uvedených dôvodov krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, prečo žalobe žalobcov nemožno vyhovieť a ku svojim záverom dospel v kontexte všetkých ostatných vykonaných dôkazov. Vychádzal pritom zo záväzného právneho názoru Krajského súdu v Žiline vysloveného v uznesení sp.zn. 6Co/30/2016 zo

dňa 29.06.2015. Právny názor odvolacieho súdu pritom vychádzal z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR napr. v uznesení pod sp.zn. 6Cdo/102/2011 z 30.04.2011, 6MCdo/11/2010 zo dňa 31.01.2012, rozsudku NS SR sp.zn. 3Cdo/313/2009 zo dňa 24.02.2011, ako aj nálezu Ústavného súdu SR sp. z. I. ÚS 177/08 ako najvyšších súdnych autorít.

24. Na zvýraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd opakovane zdôrazňuje, že pre vznik nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 514/2003 Z. z.) treba preukázať existenciu základných predpokladov vzniku zodpovednosti, teda samotná existencia škody ešte takúto zodpovednosť nezakladá. Nevyhnutnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú: 1/ subjekt (orgán štátu), 2/ predmet (nezákonným rozhodnutím porušený právny vzťah), 3/ správanie subjektu (jeho rozhodnutie), 4/ výsledok spočívajúci v škode, 5/ príčinná súvislosť medzi správaním (rozhodnutím) a výsledkom (škodou) a 6/ protiprávnosť - nezákonnosť. Pre vznik zodpovednosti musia byť pritom splnené všetky zákonom vyžadované podmienky.

25. Poškodený musí využiť možnosť podať proti rozhodnutiu odvolanie, ktorá podmienka v preskúmanom prípade bola splnená. Pravidlo vyčerpania procesných opravných prostriedkov totiž vyžaduje, aby žalobca riadne využil tie prostriedky nápravy, ktoré sú dostupné a dostatočné na dosiahnutie nápravy tvrdených porušení. Prvoinštančný súd správne uzavrel, že v zmysle ust. § 35 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) rozhodnutie o povolení vkladu nadobúda právoplatnosť dňom vydania. Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať odvolanie, návrh na obnovu konania a ani ho nemožno preskúmať mimo odvolacieho konania. Z tohto zákonného ustanovenia teda jednoznačne vyplýva, že proti rozhodnutiu o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zákon vylučuje podať riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Protest prokurátora, na základe ktorého bolo rozhodnutie Správy katastra Martin č. V 5156/2008 zo dňa 19.01.2009 zrušené, je mimoriadnym opravným prostriedkom. Za takýchto okolností je potrebné považovať predmetnú podmienku zo strany žalobcov za splnenú.

26. Ďalej musí ísť o rozhodnutie právoplatné, ktorá podmienka bola taktiež splnená, pretože len právoplatné rozhodnutie zakladá zodpovednosť.

27. Zároveň bola splnená aj podmienka zrušenia právoplatného rozhodnutia príslušným orgánom, keď Správa katastra Martin rozhodnutím sp. zn. V 5156/2008 zo dňa 19.01.2009 v súlade s ust. § 69 Správneho poriadku vyhovel protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Martin č. PD 53/11-7 zo dňa 07.10.2011 proti rozhodnutiu správy katastra sp. zn. V 5156/2008 zo dňa 19.01.2009 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnosti zapísanej v kat. úz. Trnové - pozemok registra C KN parc. č. 248/45 - záhrady o výmere o 971 m², v prospech Martina Jakubca, nar. 16.08.1973, bytom Valča 254, 038 53 Valča, v podiele 1 a v prospech Mileny Kyselicovej nar. 07.02.1980, bytom P.V. Rovnianka 5296/8, 036 01 Martin v podiele 1 na základe kúpnej zmluvy a zrušil uvedené rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Samotná existencia nezákonného rozhodnutia však ešte nezakladá nárok žalobcov na náhradu škody uplatnenú v tomto konaní.

28. Rovnako bola v súdenom prípade splnená podmienka prerokovania nároku na náhradu škody príslušným orgánom.

29. Tak, ako správne konštatoval okresný súd v napadnutom rozhodnutí dňa 20.05.2008, bola uzavretá zmluva o budúcej zmluve medzi budúcim predávajúcim (spoločnosť E-TRADE Slovakia, s.r.o.) a budúcimi kupujúcimi Martinom Jakubcom (žalobcom v rade 1/) a Milenou Kyselicovou, rod. Ďurčovou, teraz Jakubcovou (žalobkyňou v rade 2/), predmetom ktorej bol prevod vlastníckych práv k pozemku uvedenému vyššie za kúpnu cenu 631.150,- Sk, v ktorej sa zmluvné strany dohodli, že uzavrú kúpnu zmluvu najneskôr do 31.10.2008. V deň podpisu zmluvy o budúcej zmluve žalobcovia v rade 1/ a 2/ časť kúpnej ceny vo výške 189.345,00 Sk uhradili ako zálohovú platbu obchodnej spoločnosti E-TRADE Slovakia, s.r.o. na účet v peňažnom ústave uvedený v článku IV. zmluvy. Následne dňa 22.10.2008 bola uzavretá kúpna zmluva medzi predávajúcou N. X., zastúpenou obchodnou spoločnosťou E-TRADE Slovakia, s.r.o., ktorou predávajúca odpredala kupujúcim, teda žalobcom v rade 1/ a 2/, predmetnú nehnuteľnosť. Na jej základe kupujúci dňa 23.10.2008 doplatili

zostatok kúpnej ceny vo výške 441.805,00 Sk na účet spoločnosti E-TRADE Slovakia, s.r.o. Kúpnu zmluvu za obchodnú spoločnosť E-TRADE Slovakia, s.r.o. podpísal splnomocnenec Z. B., nar., bytom S. XXXX/XX, T. - L., a to na základe generálnej plnej moci zo dňa 01.10.2008 udelenej mu konateľkou spoločnosti Q. Q., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, XXX XX . L.. Následne spoločnosť E-TRADE Slovakia, s.r.o. podala na Správu katastra Martin návrh na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe predmetnej kúpnej zmluvy, o ktorom rozhodla Správa katastra Martin tak, že rozhodnutím č. V 5156/2008 dňa 19.01.2009 povolila vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v prospech žalobcov v rade 1/ a 2/. Zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť (§ 44 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka). Vo všeobecnosti sa pod pojmom účinnosť zmluvy rozumie stav, za existencie ktorého nastávajú účinky, ktoré zmluvné strany zmluvou sledovali, teda vznikajú práva a povinnosti, ktoré zákon a dohoda zmluvných strán so zmluvou spájajú. Výnimku zo zásady vyjadrenej v § 44 Občianskeho zákonníka ustanovuje právna úprava v § 47 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie stanovuje odlišný okamih účinnosti zmluvy v prípade, ak je k zmluve potrebné rozhodnutie príslušného orgánu. V takom prípade sa zmluva stáva účinnou až rozhodnutím príslušného orgánu. Ustanovenie § 47 Občianskeho zákonníka predpokladá, že právny poriadok môže ustanoviť, v ktorých prípadoch sa bude vyžadovať autoritatívne rozhodnutie (vydané v správnom konaní), ako právna skutočnosť, ktorá bude mať za následok, že zmluva nadobudne účinnosť a zmluva bude mať právne následky, ktoré zmluvné strany uzavretou zmluvou sledovali. Rozhodnutie správy katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti (§ 5 zákona č. 162/1995 Z. z.) však nie je rozhodnutím, s ktorým by zákon spájal vznik účinnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Účinky vkladu podľa § 133 Občianskeho zákonníka spočívajú v nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, t.j. vo vecnoprávných následkoch, a nie v obligačnoprávných následkoch (účinnosti) zmluvy, ktoré nastali platným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy (§ 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

30. Podľa teórie adekvátnej príčinnej súvislosti príčinná súvislosť existuje vtedy, ak je škoda podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu vecí a skúseností adekvátnym dôsledkom protiprávneho úkonu alebo škodovej udalosti. Súčasne sa musí preukázať, že škoda by nebola nastala bez tejto príčiny (conditio sine qua non). V rade vzájomne súvisiacich príčin nie sú všetky príčiny rovnako významné. Základné obsahové náležitosti odôvodnenia rozhodnutia o príčinnej súvislosti tak musia byť úvahy o kritériách, ktorými sa odlišujú právne podstatné príčiny od príčin právne nepodstatných a aplikácie týchto kritérií na konkrétny prípad (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 30Cdo 1729/2013).

31. Pre existenciu príčinnej súvislosti je teda nevyhnutné, aby reťazec postupne nastupujúcich príčin a následkov bol vo vzťahu ku vzniku škody natoľko prepojený, že už z pôsobenia prvotnej príčiny možno dôvodne vyvodzovať vecnú súvislosť so vznikom škodlivého následku. To znamená, aby prvotná príčina bezprostredne vyvolala ako následok príčinu inú a tá prípadne príčiny ďalšie. Otázka príčinnej súvislosti pritom nemôže byť riešená všeobecne, ale iba v konkrétnych súvislostiach. V príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci totiž musí byť majetková ujma spôsobená tým, že takýto postup zasiahol do priebehu deja vedúcemu k určitému zisku, a nielen tvrdené zmarenie zamýšľaného finančného zámeru. O vzťah príčinnej súvislosti by išlo vtedy, ak by škoda vznikla následkom nezákonného rozhodnutia, t.j. vtedy, ak nezákonné rozhodnutie a škoda boli vo vzájomnom pomere príčiny a následku a ak bolo preukázané, že ak by nebolo nezákonného rozhodnutia, ku škode by nebolo bývalo došlo.

32. Pokiaľ teda žalobcovia v rade 1/ a 2/ plnili v prospech spoločnosti E-TRADE Slovakia, s.r.o. na základe zmluvy o budúcej zmluve dňa 20.05.2008, alebo na základe zmluvy dňa 22.10.2008 (t.j. vyplácali kúpnu cenu, resp. jej časť za predmetné nehnuteľnosti), konali tak v priamej príčinnej súvislosti s uzavretím predmetných zmlúv, a nie v súvislosti s rozhodovaním správy katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam č. V 5156/2008 zo dňa 19.01.2009. Inými slovami, rozhodnutím správy katastra nedošlo ku škode, nakoľko k zaplateniu kúpnej ceny žalobcami došlo už skôr (pred jeho vydaním) a bez akejkoľvek príčinnej súvislosti s rozhodnutím katastra.

33. Vo vzťahu k časti náhrady škody uplatnenej žalobcami za trovy v sume 1.508,54 Eur, ktoré vynaložili v súvislosti s konaním vedeným na Okresnom súde Martin sp. zn. 9C/239/2010 (za súdny poplatok z odvolania v sume 99,50 Eur a trovy právneho zastúpenia advokátky, ktorá ich zastupovala v predmetom konaní v sume 1.409,04 Eur), odvolací súd uvádza, že ani v danom prípade neexistuje ani príčinná súvislosť medzi namietaným rozhodnutím Správy katastra Martin č. V 5156/2008

zo dňa 19.01.2008 a škodou. Nemožno totiž prehliadnúť skutočnosť, že žalobcovia potvrdili, že pri podpise kúpnej zmluvy (dňa 22.10.2008) im boli predložené plnomocenstvá, na základe ktorých v mene predávajúcej konala spoločnosť E-TRADE Slovakia, s.r.o. Uvedená obchodná spoločnosť je zapísaná do obchodného registra, ktorý je v zmysle ust. § 27 Obchodného zákonníka verejný zoznam zákonom ustanovených údajov, ktorého súčasťou je zberka zákonom ustanovených listín a táto je verejne prístupná na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR. Pri bežnej opatrnosti teda žalobcovia si už pri podpise zmluvy mohli overiť všetky potrebné údaje vedené v obchodnom registri o spoločnosti E-TRADE Slovakia, s.r.o. Žalobcovia tiež sami na pojednávaní pred okresným súdom uviedli, že im boli predložené plné moci a že nemali dôvod pochybovať o ich pravosti. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovia si nepreverili, či N. X. naozaj splnomocnila Q. Q. na podpis kúpnych zmlúv v jej mene, a ani to, či Q. Q. bola oprávnená udeliť plnomocenstvo ďalšej osobe, konkrétne pánovi Z. B.. Žalobcovia teda nepostupovali s náležitou opatrosťou, ktorú možno od osôb, ktoré kupujú nehnuteľnosť, spravodlivo požadovať. Z dokazovania pred okresným súdom tiež vyplýva, že už cca 3 mesiace po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o povolení vkladu žalobcovia mohli mať vedomosť o tom, že kúpna zmluva bola podvodom, keďže Zdenko Najšel nebol oprávnený konať v mene predávajúcej N. X. pri uzatvorení kúpnej zmluvy dňa 22.10.2008. Žalobcovia o absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy mohli vedieť a vzhľadom na preukázané tvrdenia aj vedeli. Sám žalobca v rade 1/ vo svojej výpovedi na pojednávaní konanom dňa 14.05.2014 na Okresnom súde Martin uviedol, že ho kontaktoval pán X. v roku 2009, ktorý ho osobne vyhľadal a ktorý mal informáciu, že pravdepodobne došlo k podvodu, že spoločnosť E-TRADE Slovakia, s.r.o. ich pravdepodobne pripravila o pozemky falšovaním listín. Bola to doba 6 mesiacov, keď pán X. zistil skutočnosť, že pozemky im patriace boli predané bez ich vedomia a neboli im vyplatené za ich predaj žiadne finančné prostriedky. Keďže žalobcovia boli informovaní, že malo dôjsť k nejakému údajnému podvodu, skontaktovali sa s ostatnými vlastníkami týchto pozemkov a žalobca v rade 1/ dal prvý podnet na políciu, na základe ktorého bolo začaté voči Q. Q., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, trestné stíhanie. Hoci pán X. v tom čase kontaktoval, len žalobcu v rade 1/, vedomosť žalobkyne v rade 2/ o tejto skutočnosti je nesporná. Žalobkyňa v rade 2/ bola totiž družkou a neskôr manželkou žalobcu v rade 1/, s ktorým spoločne kupovala spornú nehnuteľnosť. Ako už konštatoval odvolací súd vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí, na základe neplatného právneho úkonu žalobcovia nemohli nadobudnúť vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti. Zmluva, ktorá svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči záujmom spoločnosti (§ 39 Občianskeho zákonníka), je totiž od začiatku absolútne neplatná, nie je rozhodujúce, či zmluvné strany o dôvode jej neplatnosti vedeli.

34. V následnom konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 9C/239/2010, v ktorom sa žalobkyňa N. X., nar. XX.XX.XXXX (ako označená predávajúca v predmetnej kúpnej zmluve zo dňa 22.10.2008) domáhala voči žalovaným v rade 1/ Martinovi Jakubcovi a 2/ Milene Jakubcovej určenia neplatnosti tejto kúpnej zmluvy. Žalovaní však napriek svojej vedomosti o neplatnosti tohto právneho úkonu, v uvedenom konaní nárok žalobkyne popierali a žiadali žalobu zamietnuť. Zároveň poukazovali na svoju dobromyseľnosť nadobudnutia predmetnej nehnuteľnosti a princíp právnej istoty. Svoj postoj žalobcovia teda nekorigovali v súlade s tým, čo im bolo minimálne od mesiaca apríl 2009 zrejme, t.j. že uzavreli absolútne neplatný právny úkon (kúpnu zmluvu) prostredníctvom spoločnosti E-TRADE Slovakia, s.r.o., ani na základe dokazovania vykonaného v prvoinštančnom konaní práve naopak, proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 9C/239/2010-292 zo dňa 08.03.2012, ktorý žalobe vyhovel podali odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Žiline rozsudkom sp.zn. 9Co/221/2012 rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Ak v danej veci nebol daný právny dôvod na nadobudnutie vlastníckeho práva, nemôže mať vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, vykonaný na jeho základe sám o sebe akékoľvek právne účinky pre právne pomery účastníkov zmluvy. Tvrdenia žalobcov, že na základe predmetnej kúpnej zmluvy nadobudli vlastnícke právo k predmetnému pozemku, v dôsledku čoho boli jeho vlastníkami, sú preto bezpredmetné. Iné je totiž posudzovať dobromyseľnosť nadobúdateľa ako tretieho subjektu, ak nadobudnutie vlastníckeho práva predávajúceho k nehnuteľnosti vzniklo na základe platne uzavretej kúpnej zmluvy s pôvodným vlastníkom a neskôr po prevode vlastníctva nehnuteľnosti na kupujúceho titul nadobudnutia vlastníckeho práva zanikol, napr. odstúpením od zmluvy, a iné je posudzovať dobromyseľnosť nadobúdateľa v prípade nadobudnutia nehnuteľnosti na základe absolútne neplatného právneho úkonu predajom veci od nevlastníka. „Nie je totiž možné trvať zásadne na zachovaní zásady právnej istoty, ktorá bola hoci i v dobrej viere nadobudnutá v rozpore s právom“ (citované z nálezu Ústavného súdu ČR II. ÚS 349/2003). Je potrebné zároveň zdôrazniť, že hoci sporná kúpna zmluva bola vyhlásená za neplatnú rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 9C/239/2010-292 zo dňa 08.03.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť až

dňa 23.10.2012, rozsudok súdu o určení neplatnosti kúpnej zmluvy je len deklaratórny, keďže absolútna neplatnosť tohto právneho úkonu pôsobila ex lege od začiatku.

35. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že sfaľšovanie plnej moci nemohol rozpoznať ani pracovník Správy katastra Martin rozhodujúci o vklade vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti na základe spornej kúpnej zmluvy. Správa katastra nedisponuje technickými prostriedkami, ktoré by umožnili rozpoznať originál alebo sfaľšovanú fotokópiu listiny. Nakoľko podpis na kúpnej zmluve bol overený matrikou, tiež nebolo v možnostiach zamestnanca rozhodujúceho v predmetnej veci, si overiť, či podpis na predloženej listine bol naozaj vykonaný tam uvedenou osobou. Napokon žalobcovia sami v konaní tvrdili, že o tom, že bola plná moc sfaľšovaná sa dozvedeli až z expertízy a znaleckého posudku podaného znalcom v trestnom konaní.

36. Z uvedených skutočností vyplýva, že rozhodnutím správy katastra nedošlo ku škode, uplatnenej žalobcami za trovy v sume 1.508,54 Eur, ktoré vynaložili v súvislosti s konaním vedeným na Okresnom súde Martin sp. zn. 9C/239/2010, nakoľko vznik trov v tomto konaní si zapríčinili sami žalobcovia a táto je bez akejkoľvek priamej príčinnej súvislosti s rozhodnutím katastra. V tomto smere odvolací súd poukazuje na svoju argumentáciu uvedenú v bodoch 30. a 31. tohto rozhodnutia.

37. Možno preto uzavrieť, že škoda nastala (i) bez dotknutého rozhodnutia správy katastra. Opísaný skutkový stav predstavuje v okolnostiach posudzovanej veci odlišenie právne podstatných príčin vzniku škody od príčin právne nepodstatných. Príčinná súvislosť totiž nastáva len vtedy, ak je škoda kvalifikovaným dôsledkom protiprávneho úkonu alebo škodovej udalosti, pričom všetky vzájomne súvisiace príčiny nie sú (nemusia byť) rovnako významné. O relevantnej príčinnej súvislosti by bolo možné v danom prípade uvažovať, pokiaľ by žalobcovia kúpnu cenu i trovy konania Okresnom súde Martin sp. zn. 9C/239/2010 uhradili práve v dôsledku nezákonného rozhodnutia správy katastra, k čomu však v súdnej veci nedošlo. Taktiež nie je možné bez ďalšieho vyvodit' (resp. automaticky preniesť) zodpovednosť za faktickú nevykonalnosť pohľadávky (voči subjektu súkromného práva) na správu katastra (štát). Odvolací súd nespochybňuje, že aktuálna situácia žalobcov je vo svojich dôsledkoch nežiaducou/nepriaznivou súčasťou zmluvných vzťahov, nie je však kauzálna spôsobená rozhodnutím správy katastra.

38. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd zhodne sú súdom prvej inštancie dospel k záveru, že v súdnej veci absentuje príčinná súvislosť medzi rozhodnutím správneho orgánu o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a škodou, ako jedného z kumulatívnych predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za vzniknutú škodu, čo vylučuje zodpovednosť žalovaného za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Už z tohto jediného dôvodu nemôže byť žaloba žalobcov úspešná a preto sa odvolací súd už ďalšou argumentáciou žalobcov uvedenou v ich oprávnom prostriedku ani nezaoberal. S prihliadnutím, že žalobcom súd nepriznal žalovanú istinu, nemôže byť dôvodná ich žaloba ani v časti príslušenstva tejto pohľadávky, t.zn. uplatňovaných úrokov z omeškania.

39. Rovnako dôvodnou ani námietka odvolateľov o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k nároku na zaplatenie trov konania v konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 9C/239/2010. Ako už bolo uvedené vyššie, okresný súd svoje rozhodnutie založil na právnom názore prezentovanom Krajským súdom v Žiline v uznesení sp.zn. 6Co/30/2016 zo dňa 29.06.2016, ktorý v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, prečo ani v tejto časti návrh žalobcov neobstojí. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto veci však tvorí spolu s rozhodnutím odvolacieho súdu jeden celok. Na doplnenie správnosti aktuálne preskúmaného rozhodnutia odvolací súd preto doplnil dôvody, prečo žaloba žalobcov ani v tejto časti nemôže byť dôvodná.

40. Okresný súd vykonal v prejednávanej veci dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 191 ods. 1 CSP, súčasne spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania umožnil stranám sporu realizáciu ich procesných práv a nadväzne zákonným spôsobom vyhodnotil tak procesnú aktivitu strán, ako aj meritum veci. Po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 220 až 222 CSP aj správne a presvedčivo odôvodnil.

41. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo veci samej (veta I. výroku) ako vecne správny potvrdil.

42. Vo vzťahu k námietkam žalobcov pri výroku II. o trovách konania napadnutého rozsudku odvolací súd dodáva, že v posudzovanej veci bol žalovaný v celom rozsahu úspešný. Pokiaľ boli žalobcovia v konaní neúspešní, vznikla im povinnosť nahradiť trovy konania druhej procesnej strane (podľa § 255 ods. 1 CSP). Existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa na účely rozhodnutia o trovách konania, odvolatelia v priebehu konania nepreukázali. Pokiaľ ide o ich argumentáciu podporenú odvolacími námietkami vo veci samej, táto samotná okolnosť nie je takou, ktorá by automaticky mohla znamenať nepriznanie náhrady trov konania úspešnej strane - žalovanému. Pri súčasnom prihliadnutí na všetky rozhodujúce okolnosti, ktoré sú popísané v odôvodnení tohto rozhodnutia, ani odvolací súd nevidel dôvod na to, aby žalovanému nebola priznaná náhrada trov konania. Aktuálne ust. § 257 CSP tiež uvádza, že len výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody osobitného zreteľa. Rozhodovanie o trovách prvoinštančného konania však odvolací súd založil na aplikácii ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému ako úspešnej procesnej strane nepriznal nárok na ich náhradu.

43. Z obsahu spisového materiálu totiž vyplýva, že žalovaný si v prvoinštančnom konaní voči žalobcom náhradu trov konania neuplatnil, čo vyplýva zo zápisnice o súdnom pojednávaní zo dňa 31.10.2016 (č.l. 379 spisu). Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (prvoinštančný súd), mal rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom rozhodnej právnej úpravy by sa mohlo zdať, že tomu tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie prvoinštančného súdu o výške náhrady (§ 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel postráda, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu (prvej preto, že ju na to neoprávňuje pre ňu nepriaznivý, či ňou zavinený výsledok konania a u druhej preto, že tu buď nielo trov majúcich sa nahradiť, alebo že si ich táto strana neuplatní, prípadne, že sú tu dôvody osobitného zreteľa, odôvodňujúce nepriznanie náhrady). Prezentovaný právny názor vyplýva i z uznesenia NS SR sp.zn. 6Cdo 166/2016 zo dňa 26.10.2016. Na základe uvedených úvah odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania tak, že žalovaný nemá nárok na ich náhradu.

44. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalovanému ako úspešnej procesnej strane nepriznal nárok na ich náhradu.

45. Krajský súd pri svojom rozhodovaní v predmetnej časti vychádzal z rovnakých úvah, ako tomu bolo pri argumentácii o zmene výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie týkajúcej sa trov konania uvedené pod bodom 43. tohto rozhodnutia.

46. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)